

nødte til at lade sig optage i Registret. Det staar vistnok i Forbindelse med hans Udtalelse om, at der ikke burde være Frihed til at efterligne indregistrerede Navne. Jeg tror ogsaa, at det er der, Tyngdepunktet i Lovforslaget ligger for de Herrer af Flertallet, selv ud fra det Synspunkt, hvorfra deres Vædringsforslag ere stillede, medens vi, der ikke have kunnet gaa med dertil, have gjort det ud fra det Synspunkt, at vi finde, at Enhver bør have Frihed til at bruge sit eget Navn. Det er denne Frihed, vi ere bange for, at Lovforslaget vil komme til noget at indskrænke. Maatte jeg saa hertil sige Følgende, som Begrundelse af det noget eiendommelige Standpunkt, Mindretallet har indtaget. Det træffer sig jo saa, at vi her i denne Sag ikke have en eneste — for at bruge et almindeligt Udtryk — sagtyndig Mand her i Thinget, i alt Fald ikke i Udvalget. Vi skulle her lovgive paa et Omraade, som griber stærkt ind i praktiske Livsforhold, og hvor der altsaa, naar vi ikke særlig ere hjemme paa dette Omraade, er endnu mere Grund til at være forsigtig, til at være iagttagende og til ikke at gaa til Bestemmelser, hvis Rækkeevne vi ikke fuldt ud kunne forudsæ. Nu veed jeg meget vel, at de lovgivende Myndigheder selvfølgelig have fuld juridisk Ret til at lovgive, selv om der ikke er saadanne Mænd iblandt dem; men jeg mener kun, at det, at de ikke findes — det falder forøvrigt tilbage paa de Bølgere, der ikke have sørget for at lade sig repræsentere — vil altid være en Grund til at være noget varsom. Jeg har efter de Oplysninger, jeg har kunnet faae af Folk, som jeg anser for at være sagtyndige paa det Omraade, ikke kunnet skjønne, at der var særlig Trang til Lovgivning, og man maatte da antage, at det, naar man skulde tage den, udelukkende var for dens nordiske Karakters Skyld; men jeg har ikke kunnet se, at denne nordiske Karakter brødes, fordi man gif en anden Vej end den, der er foreslaaet. Jeg skal til den ærede Ordfører gjøre en Bemærkning. Han udtalte sig meget bestemt, da han første Gang havde Ordet, om sin Opfattelse af 3die Stykke af Vædringsforslag Nr. 3 til § 10. Jeg gjorde da opmærksom paa, at der var en væsentlig Forskjel paa, om dette Punktum blev staaende, som det staar her, med Ordene:

„vil drive“, eller der kom til at staa: „driver Forretning“, men i den sidste Udtalelse sagde han Intet dertil. Jeg antager, han heller ikke senere vil sige Noget, thi han hører ikke efter, hvad jeg siger, men det vil jeg dog udtrykkelig bede ærede Medlemmer bemærke, at der ikke svares paa det, for det kunde dog maaske være et Tegn paa, at der i alt Fald er nogen Fare for, at det kan række videre, end Flertallet tilsigter.

Jeg ser, at den ærede Ordfører nu er paa sin Plads, og skal derfor tillade mig atter at spørge ham, om han fastholder det nævnte 3die Stykke med den Forståelse, som der vil fremkomme, naar der fremdeles bliver ved at staa: „vil drive“, eller om han kunde være villig til at gaa ind paa, at der kom til at staa „driver“. For jeg tror, at den Rækkeevne, Forslaget vil faae i det praktiske Liv, i en meget væsentlig Grad vil begrænses, hvis der kommer til at staa „driver“ i Stedet for „vil drive“.

Ordføreren (Klein): Jeg skal gjerne besvare det sidste Spørgsmaal, der saa direkte blev rettet til mig, idet jeg forøvrigt taler ikke blot paa egne Begne, men paa Udvalgets Flertals Begne, ogsaa hvad dette Punkt angaar. Meningen er, at der er Ingen, der enten maa blive ved at drive en Forretning, eller paabegynde en ny Forretning under et Navn, som han har lavet for at stufte og efterligne et indregistreret Firmanavn. Hverken den, der fortsætter eller den, der aabner en ny Forretning, har Lov til at foretage saadanne Forandringer ved sit Navn, der sigte til at stufte Publikum.

H. Nielsen: Nu forekommer det mig, at den ærede Ordfører gaar noget i det Blaa, thi han taler om et Navn, der laves, men i Vædringsforslaget er der kun Tale om Mandens eget Døbenavn, og det er ikke et Navn, der „laves“, det er et Navn, man har. Jeg gjorde, da jeg første Gang havde Ordet, udtrykkelig opmærksom paa, at netop paa det Tidspunkt, da en ung Mand begynder en fast Stilling, som her vil være Tilfældet ved en Næringsvei som Handelen, er det i Reglen først, man kunde tale om, at han „laver“ sit Navn, forsaavidt som han altsaa finder den bestemte Form, under hvilken han vil skrive sit Navn offentlig.